

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۸۹/۰۴

محمد انور آخر

طالبان امارت غواړي حکومت جمهوریت،

څه به کيږي؟

په ۲۰۱۶ز کال کې ما یوه لیکنه لیکلې وه چې سرلیک یې **و (سوله د هوسۍ په ښکرو کې)** په هغه لیکنه کې مو د سولې ټولې هلې ځلې د حکومت په زیان او د طالبانو او پاکستان په گټه بللې وې او حکومت ته مو وړاندیز کړی و چې: د دې پر ځای چې افغان حکومت د سولې پر خبرو باندې ځان وغولوي، خپل امنیتي او استخباراتي، په ځانگړي توگه هوايي ځواکونه دې پیاوړي کړي، خپل وخت دې په دا ډول بې مانا او بې پایلو خبرو باندې نه ضایع کوي، (په افغانستان کې سوله د هوسۍ په ښکرو کې ده) امکان نه لري چې دا ډول خبرې نتیجه ورکړي، تر هغې چې په افغانستان کې پاکستان پلوه او گوداگي حکومت نه وي رامنځ ته شوی دا جگړې به روانې وي، له تېرو څلورو لسيزو تجربو څخه دې گټه واخیستل شي، د ډاکټر نجیب الله د حکومت او پاکستان تر منځ د سولې پایلې دې یو ځل بیا وکتل شي چې یوازې د کاغذونو پر مخ باندې توري کرښې وي، په عمل کې هېڅ نه وو چې په پای کې د هماغه (هوايي سولې) له امله د ډاکټر نجیب الله حکومت له منځه ولاړ.

هغه مهال چې د ډاکټر نجیب الله حکومت او پاکستان تر منځ د ژنیو تړون لاس لیک کیده نو جهادي تنظیمونو ته د گډون حق ور نه کړای شو چې له امله یې له ذلت او مایوسۍ سره مخ شول. اوس برعکس افغان حکومت ته د امریکایانو او طالبانو له خوا په ډېر سپک نظر وکتل شول، چې د دوحې په تړون کې هېڅ ونډه ور نه کړل شوه، امریکایانو طالبان په حقیقت کې د پېژندل شوي او قانوني حکومت او د خپل سیال په توگه ومنل، خو برعکس افغان حکومت ته یې چې د طالبانو په پرتله ځواکمن او منظم دی د دوو پېسو ارزښت هم ور نه کړ، ښاغلي اشرف غني ونه کړی شول چې لږ تر لږه افغان حکومت له طالبانو سره په یوه ردیف کې ودروي، امریکایان ښاغلي غني ته د یو بې ځواکه او بې تدبیره کس په سترگه گوري د خبرو پر مهال بې نتیجې چیغې وهي او دومره سره ټینگ شي چې ته به وایي سره وچاوده. ډېره د خواشني خبره ده چې د افغان ولس برخلیک د داسې کسانو په لاس کې دی چې د سولې او تسلیمې په تعریف نه پوهیږي.

اوس خبره په دې کې ده چې د طالبانو پر وړاندې د ښاغلي اشرف غني او ډاکټر عبدالله د سولې سیاست خورا ضعیف دی تر دې چې دا ډول دریځ د تسلیمې په مانا دی چې په وړاندې یې د طالبانو سیاست بریالی دی، داسې چې: طالبان افغان حکومت په رسمیت نه پېژني، هره ورځ وژونکي بریدونه کوي خلک وژني د سولې پلاوي ردوي او... خو حکومت یې په ځواب کې د طالبانو بندیان خوشي کوي او د طالبانو غوښتنې په پټو سترگو مني، حکومت دومره ونه شول کړی چې وړاندې د بندیانو له خوشي کېدو څخه پر طالبانو باندې یو ډول اوربند ومني، ورځ تر بلې امنیتي وضعیت په خرابیدو دی، د طالبانو مورال لوړ خو د ولسمشر غني او یارانو مورال یې ضعیف دی ښاغلي غني ذهني ماتي خوړلي ده، له بده مرغه چې د ده د ماتي له کبله به د افغان اتلس کلن حکومتي بنسټونه مات شي.

د ښاغلي غني دنورو کمزوریو سره، سره لویه غلطي دا ده چې د سولې کمیسیون مشري یې د طالبانو لومړی درجه دښمن او د اشغالګرو لومړی درجه غلام او لاس پوځي ډاکټر عبدالله ته ورسپارلي ده، چې نه د افغانستان خاوري او نه افغان ملت ته ژمن دی، بله دا چې د سولې په پلاوي کې ډېر کسان د طالبانو دښمنان او معلوم الحاله قاتلان ګمارل شوي دي، ایا دا امکان لري چې قاتل پر خپل وژل شوي دښمن وژاري؟

ایا دا امکان لري چې طالبان پر خپلو دښمنانو باندې د منځګرو په توگه باور وکړي؟ اصل خبره دا ده چې طالبان اسلامي امارت غواړي او حکومت جمهوریت، طالبان انتخابي او جمهوري حکومتونه کفري سیستم بولي دوی هېڅ

د پاڼو شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خبر و لولئ

کله هم له خپلو غوښتنو چې لومړی غوښتنه یې د اسلامي امارت ده نه تېرېږي چې له امله یې سوله ناشوني کيږي او جگړه به دوام وکړي چې د افغانانو وینې به همداسې روانې وي.

امریکایانو په افغانستان کې اور بل کړ، ډېر خلک یې ووژل، اوس یې دا سوزوونکی اور افغانانو ته پرېښود او په خپله د منډې په حال کې دي، امریکایانو په خپل تاریخ کې ډېر ځله خپل ملګري په ډېره ناځوانه توګه په میدان کې د دښمن منګولو ته پرېښي دي چې یوه بېلګه یې د جنوبي ویتنام ده، دغه ډول یې ګردان څو څو ځلي خپلو دښمنانو ته په لاس ورکړل، یوه ورځ مې (سپي وفادار دي که امریکایي سیاستوال؟) تر سرلیک لاندې د ګردانو یو تن خبرې له خبرې رسنیو واورېدې چې زه یې په نړۍ او افغانستان کې د دوی ناځوانۍ او د دوی لیونیو منډو ته متوجه کړم.

امریکایان په ویتنام کې ۱۶ کاله وچګریدل (۱۹۵۹-۱۹۷۵) په پای کې یې جګړه (ویتنامي) کړه، جګړه یې جنوبي او شمالي ویتنام ته پرېښوده، له جنوبي ویتنام سره یې مرستې کولې خو بالاخره شمالي ویتنام پر جنوبي ویتنام بریالی شو. امریکایان غواړي د ویتنام په شان په افغانستان کې جګړه افغاني کړي او خپلې پښې سپکې کړي.

هر څه چې پېښیږي هغه به پېښیږي خو په پای کې به د دغه بې سره او بې پښو حکومت برخلیک د امریکایانو د ناوړه او ناکام سیاست له امله او له ډول، ډول ناخوالو او وژنو وروسته د ډاکټر نجیب الله د حکومت او جنوبي ویتنام په څېر وي.

خو که غریبان او امریکا په خپل سیاست کې بدلون راولي، پاکستان تر سختو اقتصادي او نظامي فشارونو لاندې راولي او افغان حکومت سره پوځي او اقتصادي مرستې وکړي او د طالبانو پر وړاندې خپل کمزوری دریځ پیاوړی کړي نو دغه اتلس کلني لاس ته راوړني به له منځه نه ځي او د یوې هر اړخیزې، عادلانه او پتمنې سولې امکان شته.

د رناوی
پای